

De containerkat

'S morgens werk ik in een bedrijf wat op een groot bedrijven terrein staat. Vorig voorjaar zagen we vlakbij de kantine, in de bosjes, 3 jonge katten die ongeveer een week of 12 waren. Onder het koffie drinken zagen we ze geregeld met z'n drieën spelen en dartelen. Ik had toen de gedachte om ze te vangen zodat ze opgevangen konden worden maar eigenlijk waren ze al te wild. Zodra we in hun richting kwamen schoten ze in de bosjes en daar kon je niet in komen omdat het veel te dicht was. Een geweldig veilige kinderspeelplaats. Ik zag ze maar heel af en toe en de collega's zagen ze ook maar sporadisch.

De zomer liep op zijn einde en de herfst bood zich aan. De jongen waren al aardig uitgegroeid en lieten zich eigenlijk niet meer zien. Heel af en toe zag iemand een glimp. Ik ben ze toen gaan voeren, niet elke dag maar een paar keer in de week om ze toch wat te laten wennen en ze te ondersteunen in de winter die komen ging. Ik zag ze nooit maar het eten was altijd op. Ik voerde ze bij de achterdeur van de kantine, daar staat namelijk de container en die was en is zeer in trek. Het is een open container en de zakken zijn gemakkelijk te openen als je scherpe kattennageltjes hebt.

Ik heb toen de afspraak met ze gemaakt dat als ze het niet konden redden dat ze dan 's morgens op de container zaten, ik zou dan brokjes komen brengen. En zo geschiede dat ik soms een paar dagen wel en soms wat langer geen katten zag. Zaten ze wel op de container dan legde ik braaf de brokjes neer.

Het werd kouder en één kat zag ik wat vaker op de container. Ik werd toen wel nieuwsgierig naar wie het nu zou opeten en toen kreeg ik het idee om mijn filmcamera neer te zetten. Dus ik 's morgens het voer neergezet en daar vlakbij de camera opgesteld. Het is dan wel donker maar er zit een nightview op dus ik moest allicht wat kunnen zien. Er zat een bandje in van een uur en ik wist dat het eten, nadat ik het had neergezet, binnen een half uur op was. Na een uur ben ik gaan kijken en de bak was leeg. De camera heb ik toen weer meegenomen en meteen gekeken of ik wat kon zien. Het was heel wazig en ik besloot het thuis af te spelen op de tv, die is groter dus kan je makkelijker zien wat er gebeurt. Ik zag een kat die heel voorzichtig uit de bosjes kwam kruipen behoedzaam om zich heen keek of er ook ergens gevaar was. Hij keek recht in de camera en zijn ogen weerkaatste het licht. Hij ging toch voor de brokjes. Het geluid van naderende auto's en heftrucks die op het terrein reden deerden hem niets ook de fabrieksgeluiden stoorden hem niet. Ze zijn deze geluiden natuurlijk gewent.

Toen zag ik een tweede kat die nog schichtiger was. Het duurde een tijdje voordat die naar de brokjes toeging en ook hij keek recht in de camera. Na een paar hapjes ging hij toch weer de bosjes in, hij vertrouwde de camera niet. Kan me er wel wat bij voorstellen, je zit te eten en dan voel je zo'n groot oog in je rug prikken. De derde kat heb ik niet gezien.

Het weer werd beter en het voeren werd minder. Ze konden duidelijk hun eigen kostje bij elkaar vangen. Ik wilde ze eigenlijk wel vangen om ze te laten helpen en dan weer terug te zetten. Ze houden wel de muizen en ratten populatie in bedwang en aan een leven bij mensen kunnen ze toch niet wennen. Ja, en telepathie kan dan soms ook wel lastig zijn want na mijn gedachte over het vangen zag ik ze niet meer. De hele zomer lang niet! Nog regelmatig wat neergelegd maar dat werd niet eens opgegeten. Ik dacht dat ze misschien verder waren getrokken maar mijn collega's zagen ze nog wel eens lopen. Maar ze zaten nooit meer op de container.

We zagen ook geen jonge katten dus de drie die we toen zagen waren waarschijnlijk katers of moeders heeft een andere plek gevonden om haar jongen groot te brengen. Toen werd het weer herfst en mijn gedachten gingen toch weer naar de jongens. Zouden ze er nog zijn? Hoe zou het met ze gaan?

We kregen een vroege vorstperiode en 's morgens (maandag) voordat ik naar mijn werk ging heb ik brokjes ingepakt om mee te nemen. Ik zat in de auto en dacht nog, waarom nu in eens brokjes meenemen?

Ik arriveerde op het werk en parkeerde de auto naast de kantine waar ik hem altijd neerzet. Voordat ik uitstapte keek ik naar de container maar ik zag geen katten. Mijn gevoel was schijnbaar verkeerd geweest. Met mijn bakkie koffie liep ik vanuit de kantine naar de hal waar ik werk en bij het oversteken van de weg zag ik in mijn ooghoek de kat op de container zitten. Nah ja, hij was er toch wel. Ik naar de auto om de brokjes te pakken en toen ik mij omdraaide om naar de container te lopen zag ik dat er iets vreemds was, er klopte iets niet. Hij weerkaatste licht ter hoogte van zijn koppie en het waren niet zijn ogen. Toen sprong hij van de container naar achteren, de plek waar de brokjes in het verleden lagen. Er is daar een houten omheining met verticale latten waar ze dan altijd onderdoor gingen. Hij deed dit ook maar ik hoorde daarbij een vreemd geluid, iets wat tegen het hout tikte. Het geluid kwam niet door een kattenlichaam, het was iets niet levends. Nu is het zo dat ik daar om even over half zeven ben het is dan donker. Het enige licht komt van de weinige verlichting van het terrein. Niet echt veel dus. Ik vond het vreemd maar besteedde er verder geen aandacht meer aan. Ik legde de brokjes neer en ging aan het werk. Ik vertelde nog wel aan mijn collega's (en dat zijn allemaal mannen op één na) dat de containerkat er weer was en dat ik brokjes had neergelegd. Het was schijnbaar te koud om zelf iets te vangen. Ik weet dat ze me voor gek verklaren, zoiets doe je toch niet voor een wilde onbekende kat???? maar ja, ik wel! De volgende ochtend (dinsdag) heb ik geen brokjes neergelegd omdat ik hem ook niet zag. De rest van de week had ik vrij genomen. Op donderdag ochtend kreeg ik telefoon, de vrouwelijke collega vertelde dat ze bericht had gekregen van de kantinedame dat één van de katten een boterbak op zijn kop had !?!?! ze had de instanties al gebeld maar die zeiden, laat de kat maar zover verzwakken dat hij te vangen is !?! hoezo laten verzwakken?!? Ik ben zelf gaan bellen met de intentie dat ik een vangkooi zou regelen en dat ik het dan zelf zou doen.

Om een toch al lang verhaal iets korter te maken, hij moest maar dood gaan dat was het makkelijkst of anders bijna dood zodat ze hem met de vangstok konden vangen. “We gaan niet zomaar een vangkooi zetten en we gaan ook niet zomaar katten vangen”, nee natuurlijk niet maar er is een dier in nood en die heeft hulp nodig. Wat een weerstand kwam er bij die mensen vandaan. Ze zeiden we kijken na het weekend wel of we iets gaan doen. Na het weekend!, dat is nog 4 dagen!! Ik zei dat ik ze op de hoogte zou houden maar ik wist ook dat ik dan wel zelf actie zou ondernemen.

Ik naar het werk met voer, vervoersbox, zaklamp en kattenmelk. Ook al zou hij een pot op zijn kop hebben dan nog heeft hij honger en zal hij op voedsel afkomen omdat hij weet dat daar voedsel te halen is.

Ik heb alles neergelegd en ben het terrein gaan verkennen. Misschien lag hij al ergens of kon ik de schuilplek vinden of sporen van waar ze zitten. Later in de middag ben ik weer naar huis gegaan. Hoe moest dit nu verder. Toen kwam er telefoon het was de Mevrouw van de voormalige kattenopvang hier in het dorp. We kennen elkaar, ik heb daar ook katten vandaan gehad, maar de laatste jaren hadden we geen contact meer omdat ze met de opvang gestopt is. Zij was weer gebeld door een goede kennis die bij de instanties werkt maar weer in een andere regio. We bespraken het gebeuren met de kat en zij kon een vangkooi regelen die ze nog van haar zelf had. De volgende ochtend (vrijdag) om 6 uur hebben we de kooi geplaatst en zijn we de kantine ingegaan. Toen het licht werd heb ik haar het terrein laten zien en we hebben een paar plekken gevonden waar ze hebben gelegen en een spoeiplek vlakbij de kantine. Aan het einde van de ochtend ben ik weer naar huis gegaan en ze zouden me bellen mocht de kat erin zitten. Ik zou dan aan het einde van de middag de kooi weer ophalen omdat het weekend er aan kwam. Ik heb die middag ook nog over het terrein gelopen en ik sprak mensen die de kat hadden gezien. De

één zei, hij heeft een plastic pot over zijn kop en de ander had het over een margarine bakje. De één zei over zijn kop de ander zei weer voor zijn kop. Het was verwarrend maar hulp was zeker nodig. Ook hadden ze de kat al eerder gezien maar niet de moeite genomen om dit even te melden. Ik ben met een lege kooi weer naar huis gekeerd. Ik kon hem niet het hele weekend daar laten staan. Stel je voor dat de kat er snel in zou komen dan zit hij 2 dagen in paniek en het ergste misschien in shock.

Ik zat thuis en toen dacht ik, ik ben maar aan het focussen op het vangen maar dat schrok ze in het verleden ook al af, ze bleven toen ook weg. Ik ben toen gaan uitzenden dat de kat mensenhanden nodig had om de bak of pot van zijn kop af te krijgen zodat hij dan weer kon eten en drinken. Het filmpje zag er dan ongeveer zo uit. Kat in nood, honger, dorst, mensenhanden die de bak weghalen dan weer vrij om te eten en drinken en de mensenhanden die weer weg zijn. Deze opdracht heb ik ook aan de vrouw van de kooi gegeven omdat zij erg meelevend was en al een slapeloze nacht had gehad.

De volgende dag (zaterdag) zag ik dat er wel mensen aan het werk waren maar in een andere hal op het terrein. Ik heb aan de poort gevraagd of zij 's avonds ook aan het werk waren en voor mij het grote hek konden opendoen, dat was geen probleem. Ze vonden het verhaal maar vreemd en snapte er niet zo veel van, heb je dat rare mens weer! Nu ben ik dat gewend dus ik kijk daar niet zo van op, ik leg ook verder niks uit want dat is op dat moment niet belangrijk.

Het belangrijkste is dat ik daar in de avond kon zijn.

Gewapend met een kan hete thee, deken, kooi, voedsel en het nummer van een DA die de kat meteen kon helpen ging ik naar het werk. Ik installeerde de kooi en met een kop thee en volle hoop ging ik in de auto zitten. Na een minuut of 10 zag ik een bewaker lopen die de hallen aan het inspecteren was. Hij scheen recht in mijn gezicht maar liep wel door. Hij zou natuurlijk gaan bellen en zijn collega's informeren, dus bezoek zat er zeker in. De bewaker verdween uit beeld en daarachter kwam de kat aangelopen en wat zag ik????? het leek of dat hij een kapje op had zo een die babys ook wel eens ophebben met een kanten randje en dan de touwtjes onder het kinnetje. Hij kwam er aan en sprong op de container net zoals hij altijd deed. Mijn auto stond midden op de weg maar dat is voor hem niet zo vreemd. Ik moest wel lachen, het was zo'n koddig gezicht. Hij zou geen last hebben van de regen, maar wat was het nu dan? Ik kon geen foto maken want dan zou hij schrikken van de flits en zonder flits is het te donker. Ik kwam tot de conclusie dat het een margarine kuipje was, waarschijnlijk uit één van de vuilniszakken. Ik begreep ineens waarom ik op de maandag het licht zag weerkaatsen, dat was het bakje, en ook het geluid toen hij onder het hek doorging. Ik begon uit te zenden dat er voer voor hem lag en hij sprong van de container naar de kooi waar ook voer omheen lag. Op dat moment kwam er een auto op mij af en die stopte vlakbij mijn portier, ik kon maar net uitstappen. Het was een bewaker die polshoogte kwam nemen. Ik heb hem meteen uitgelegd wat er aan de hand was en hij zag ook de kooi. Hij wenste mij veel succes, vond het jammer dat hij haast had, hij wilde wel meer weten van het werk wat ik deed maar de plicht riep hem.

Toch was ik wat geërgerd omdat de kat nu wel weg zou zijn. Ik stapte weer in en dronk mijn thee op. Bij de laatste slok zag ik toch beweging, hij was er nog. Ik weer druk aan het uitzenden en warempel de kooi sloeg dicht, hij zat erin. Gewapend met deken liep ik naar de kooi waar een zeer gestreste kat in zat. De deken heb ik er maar snel overheen gedaan zodat hij mij niet kon zien. Ik belde de DA en ik kon meteen komen. Daar aangekomen zette we de kooi in de bijkeuken. Een oude slaapzak om de ingang gedaan en zo de kat erin geschud, slaapzak opdraaien en toen hij geen kant meer opkon een narcose spuitje gegeven zo door de slaapzak heen. Het bakje was er inmiddels afgegaan. We zouden hem castreren als het een kater was en dan zou ik hem een nachtje bij mij laten overblijven en dan de volgende dag weer loslaten. Zou het een poes zijn dan moest ze met de DA mee naar de praktijk maar het was dus een kater.

Toen hij verdoofd was hebben we hem eerst eens goed bekeken. Hij zag er goed uit, mooie brede

katerkop, goed in de vacht en niet te mager. Hij had geen wondjes van het scherpe materiaal van het bakje. Hij is gecastreerd, ontwormd, ontvlooit, en ontteekt (een hele dikke) Hij heeft een pijnstillert gekregen en antibiotica. Ik kreeg een spuit mee die ik na een 3 kwartier moest geven.

Ik heb de kat in een grote bench gedaan die ik te leen kreeg van een ander en ik heb hem in de auto laten staan. De spuit was gegeven en hij kwam alweer rap bij. In de auto lag ook een zakje valeriana open om hem een rustig gevoel te geven. De volgende ochtend heb ik hem voer gegeven en toen na een uur ben ik weer naar het werk gereden. Er was een nieuwe ploeg dus eerst weer uitgelegd wat ik kwam doen. Ik heb de auto met de kont naar de voerplek toe opengezet en de deken aan de voorkant opgetild zodat hij de omgeving weer in zich op kon nemen. Ik heb bakjes neergezet met voer en lekkere kattenmelk en toen ben ik in de auto gaan staan en heb de kooi opengezet. Tot dan toe was hij heel erg rustig en hield mij goed in de gaten. Nadat de kooi openging sprong hij naar buiten en schoot onder de omheining door naar zijn eigen veilige plek.

Wat een heerlijk gevoel was dat!

De maandag op het werk werd er gevraagd of ik ook de kat had gevangen. Ik gaf ze de foto's om het te laten zien en ze moesten toch even slikken bij de foto's van de castratie, het blijven toch mannen. De kantinedame zou de kat de rest van de week brokjes geven die ik had meegenomen. Zei vertelde ook dat het bakje begin van de week andersom zat dus recht voor zijn bek, hij kon toen niet eten. Het bakje is dus gedraaid ten goede van de kat. Ik heb de rest van de week weer vrij genomen omdat ik nog steeds de dingen niet had gedaan die ik had moeten doen.

Waarom dit verhaal,

Om te laten zien wat ons huisvuil kan aanrichten,
om te laten zien dat telepathie niet altijd handig is,
om te laten zien dat mensen hun eigen beeld hebben van wat er aan de hand is,
om te laten zien dat je soms het heft in eigen handen moet nemen omdat instanties niet meewerken,
om te laten zien dat wilde katten mits geholpen een goede bijdrage kunnen leveren in het in bedwang houden van muizen en ratten, om te laten zien dat dit maar één van de vele katten is die in Nederland op de bedrijventerreinen zwerven, om te laten zien dat bedrijven er zelf ook wat aan kunnen doen, om te laten zien dat er nog heel veel mensen zijn die denken, **“het is maar een kat”**.

edit: Toen ik op maandag weer aan het werk ging zat meneer netjes op de container te wachten. De dagen erop was hij er ook. Nu hadden we thuis een buitenhok getimmerd voor een andere zwerver maar omdat hij hem niet meer gebruikte kan hij nu mooi dienst doen op het werk. We hebben het achter de container geplaatst. Heb er lekker warm hooi in gedaan en een bakje met voer.

Op dit moment wordt er gretig gebruik van gemaakt.

Het bakje en hoe het gezeten heeft.

De castratie:

Het wachten op de vrijheid:

Het hokje met de ingang naar de bosjes:

